

מבוא

זה שנים שאנו מבשלים יחדיו ארוחות; אחת מתנו למדה לבשל בקורס לטבחים מוסמכים; השנייה לא בישלה ואף לא אכלה אוכל מבושל מימה; השלישית נגה לבוא מדי שבוע להתענג על מטעמי הבית של אמה; הרביעי לימד עצמו לבשל והיה מוסיף לumnoו כל שנה מהות חדש; החמישית לקחה מכל הבא ליד ובדקה — היצטרפו הטעימים?; הששית עיינה בספרי המתכונים, והשביעית הייתה אוכלת ושואלת, אוכלת ושואلت כל המים. — כך נתקבצנו לנו יחדיו והחליטנו: מבשלים.

וכך עשינו. בתחילת, זאת קונה המצרכים, והשנייה עוזרת על-ידה; זה חותק וזעניהם בקדירה, זאת מערבתות זעניהם מתבלת, זו זאת טעםם. ושבנו וניסינו וחתלפנו תפקדים, ובדקנו — הניתן לבשל בשניים ובשלושה, ושמא ניתן להחליף את הסיר בקדירה. ואולי נשנה את הרכב החומרים — כך כל הזמן ניסינו, שנים רבות.

ולאט-לאט רבו התבשילים והתגוננו, הן בחומר הבהיר והן בטעמים. ובהדרגה, חשו מעט ביטחון, שאולי אפשר למדנו קמצוץ מלאת הbihol; ולעתים, בתוך ערב רב של מאכלים וניסויים הינו מחייכים שכן, משהו יצא לנו ואף ראוי לאכילה, וחקלאנו אף אומרם: "שלא... וכל זאת טעם".

וכך גיבשנו לנו, תוך ניסוי ובדיקה (ולא עם נזלת דעתה), מטבח שבמאכלינו ניכרים האפיונים של כל אחד מהטבחים, ובכל זאת יש בו מן המשותף, שכן עבר את ידי כולנו ופיותנו, ויצא תוצר אופייני למטבחנו.

זה שנים שאנו מבשלים ארוחות, וריח הבישול עולה מן החדר. יש שימושים אפס, ויש שמריחסים ואומרים: מוזר, ריח לא מוכר; ויש שאומרים: דוקא לא רע, מעניין מה המוצר. ואנחנו אמרנו: כל הרוצה, שבואה בצל קורתנו ויטעם. שכן, חשוב שיראו איך עיצבנו את החדר, ואיך אירגנו את היישבה כך שתאפשר לכל אחד למצוא לעצמו פינה נוחה, וחשוב שיראושמי שרוצה משתמש בשולחן, וכי שרוצה אוכל על כיסא, ואפשר גם להחזיק את החלטת על הרכבים, וכי שחשוב לו — אוכל בידים.

ומי שבאמת רוצה לחוש את ביתנו, כדי שיתן דעתו אף ליושבים בבית, שבלעדיהם אין לו טעם ואין לו ריח, ואין מי שיתוכת.

זהרונה לבקר נגע רק מעט אנשים; כמה מהם נשארו לפרק זמן קצר, ומה המשיכו לבקר במשך שנים, ויש אף שהביאו חברים ומקרים.

— לכוארה הכל טוב ויפה, ולא כך הוא.

חו שבאו ונחנו ובקשו שנבו אנהנו. שכן, לא יכולים יכולם להגעה אלינו, ויש שרצו מואוד לבוא, ובכל זאת אינם יכולים.

גהה הטענה אל לבנו, וניסינו כמה פעמים ליטול עמו הקדרות והמחבותות וחילק מהמצרכים והתבלינים ולצאת עם לבתים אחרים; וטרחנו ועמלנו, וחילק חשבו שהמאכלים טעימים, וחילק השוו אותם למאלכים מוכרים, וחילק סברו שלא ברור מה הגשנו, אך זואי שאין אלה מאכלים. בין כך ובין כך, טירחה מרובה טרחנו ולא ראיינו ברכה בעמלנו. שכן, טעמו של בית שרוי בו וספק אם ניתן לחוש בו במקום אחר.

ועדיין לא נתה דעתם של הבוריות ושבו והפיצו בו ואמרו: יש מאנתנו שמתגוררים רחוק מכדי להגעה אליכם, ויש אף שמתגוררים בסמוך ואני עתווני מצויות בידינו. וחקלאנו מוכבדים אותנו, ומדוע שנטיריה עצמנו לפתח בيتכם, ועוד טענות אלה ואחרות, ואמרו: בזמניהם המודרניים בני-אדם מצאו להם דרכם יעילות להעברת המזון: סעודות הדגמה עם חלוון ראהוה להמוני המתענינים, מתכווני פאקס להולקה במוסדות וובתים, ומזון קבוע ב קופסאות הרטמיות חתומות בניילון סיינטי למחדרין, והגיע הזמן שתלכו ברוח הדור.

ישבנו וחשבנו, ובהרבה קושי וכואב תכננו, איך לכוץ ולהchnerת מאכלים נזוליים, ומאכלים של תלפיות בניוים ומאכלים שכל טעם בפריכותם, ומאכלים שכל כוחם בצרופים — איך להכניס את כלם לקופסה אחת, ושעדיין יישמרו האיכות והטעם, ואמרנו: אין ברירה — מנסים. ומה בחרנו לאחר התלבטוויות רבות וחרוחורים להגיש בפניכם, קהל הסועדים? א. מנה ראשונה — אינה מצומצת כפי שנוהגים, אלא בחרנו להציג בה מבחר של עקרונות בישול, של מספר טבחים, לעמך תכירו את ייחודה של מטבחנו ומאפייניו העיקריים.

ב. מנה שנייה — טעימה של תפיריט שנתי מקיף אחד.

ג. מנה שלישית — בשלן בכיר מדגים כיצד ניתן ליישם את דמי הבישול שלנו גם במטבחים אחרים.

ד. מנה ריביעית — שלושה טבחים מגלים כל אחד את המנה המיוחדת,
ה"ספישל" שפיתחו לאורך שנים.
ה. מנה חמישית — סועדים קבועים על שולחנו מתארים את הארוחות
וכיצד גלגו את הטעמים השונים בלשונותיהם, בחקם ובבטנם.

ולסיום, ראיינו בmseudeה ידועה:
אם טוביה הטעודה בעיניך — ספר לאחרים;
ואם טעונה שיפור היא — ספר לנו.

בת יאbow!